

[Indenrigsministeren.]

nemlig at undgå de mindre heldige virkninger, en revision af ordningerne vil kunne have på forløbet af de forhandlinger og undersøgelser, der stadig finder sted i Hovedstadskommunernes Samråd angående løsningen af en række organisatoriske og økonomiske problemer inden for hovedstadsområdet, ligesom det vel også må antages, at overvejelserne om byrdefordelingen samt de stedfindende ændringer i kommunestrukturen vil kunne få betydning for udformningen af den eventuelle fremtidige udligning mellem visse kommune-grupper.

Under hensyn til de nævnte uafklarede forhold har jeg ment at burde foreslå revisionen af denne lovgivning udskudt i yderligere 2 år.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.

(Redegørelsen (nr. I) findes i tidenden sp. 3).

Peter Nielsen: Ved denne folketings-samlings åbning blev der henstillet til medlemmerne at møde i mørkt tøj, forhåbentlig for derved at medvirke til åbningens festlige karakter og ikke for at markere, at denne samling ville blive en begravelsessamling. Der er jo udtalt ønske om dette, og nogle har udtalt, at det var bedst, om statsministerens redegørelse blev efterfulgt af en opløsning af folketinget og valg blev udskrevet omgående. Den tale har vi hørt omtrent hvert år, også umiddelbart efter at valget i 1964 var overstået, ved samlingens begyndelse i 1965 og for at holde traditionerne ved lige altså også i år; en såkaldt fremsynet har endog kunnet fastsætte valgdagen til 1. november, fordi det denne dag er skiftedag. Nu hænder det jo ved skiftedag, at man beholder sit gode, veltjente mandskab alligevel, det er hændt før trods al spådom samt håb og fortrøstning fra anden side.

Vi er fra socialdemokratiets side ikke nervøse for et valg, men det er vistnok en for spinkel grund til at lave valg i utide,

at der er nogle andre, der gerne vil være ministre. Vi kan jo ikke konkret få at vide, om man vil ændre Danmarks politik og hvordan; det gælder ikke mindst på det skattepolitiske område. Man er begyndt at lugte kristenblod efter begivenhederne i Norge og Sverige. Bevares vel, i de fleste europæiske lande ligger magtfordelingen ret knivskarpt, og der skal ikke meget til at flytte et flertal, men tale om skred eller lignende tror jeg er en for optimistisk bedømmelse fra visse dele af oppositionen. Der er intet til hinder for, at folketinget nu kan begynde sit normale arbejde og fortsat med en socialdemokratisk regering.

Man kan ganske vist lide at fremstille det således, at der her i Danmark er tale om to stærkt adskilte politiske blokke, men tilværelsen også på det politiske plan er nu betydelig mere nuanceret. Bevares, der er to blokke i dansk politik, socialdemokratiet og VKU, men ingen af de blokke har chancer for at få absolut flertal i folketinget ved et valg, så magtfordelingen ville næppe kunne ændres væsentligt. Vi kan forveksle håb, tro og politiske realiteter, men uanset valg eller ej skal vi til at have samarbejdet i gang, og det kan lige så godt begynde nu. Vil alle ikke være med, er der alligevel muligheder i denne samling for at skabe et anseligt flertal for både det ene og det andet. Regeringen står ikke i nogen nødsituation. Danmark er velstyret, selv om vi endnu har mange problemer at løse. De skal ikke løses til glæde og opmuntring for regeringen og socialdemokratiet, men simpelt hen til gavn for hele befolkningen, for lammes lovgivningsarbejdet herinde, er det den, det går ud over.

Der vil komme situationer, hvor man vel vil stille sig skarpt over for hinanden her i folketinget, men det må dog huskes, at der er meget, hvorom vi heldigvis er enige, og det kan ikke tjene noget formål at skabe en kunstig uenighed. Vi er jo alle her i Danmark enige om vort forhold til andre nationer; vi vil leve i fred og fordragelighed med alle andre — hvad skulle vi dog ellers? Vi kan have sympati for meget i den store verden, vi kan også have det modsatte, navnlig når det er noget vi finder strider mod dansk mentalitet. Selvfølgelig må alt dette i Sydafrika og Rhodesia gøre det. Krigen i Vietnam er ikke en anstændig